

Pomalým krokom ku slobode (#52)

Príspevok pridal elwe
Streda, 23 apríl 2008

Ako sa neskôr ukázalo, stretnutie s novým členom družiny netrvalo príliš dlho. Dorážaní a unavení druhovia pri odchode z poslednej miestnosti s matkami baziliškami nevenovali dostatočnú pozornosť tajuplnému mužovi a posledné čo si stihol Marduk všimnúť skôr ako upadol do bezvedomia bol akýsi vaček ktorý vedľa nich dopadol a vychrlil mračenou prachu.

Baron, Marduk i Žaneta sa zviezli k zemi skoro okamžite. Na prekvapenie tajomného muža však ostali stáť. Bushido i Krakonoš na nohách a prekvapivo žmurkali očami, akoby sa z niečoho spamätávali.

Prvý si postavy všimol obratný Bushido. „Ty podlý bastard!“ zasyčal medzi zuby a neuveriteľne rýchlo skočil smerom k mužovi. Ten však stál až na konci miestnosti pri akomsi portáli. Pozrel sa posmešne na mnícha, vkročil do portálu a zmizol. O pár sekúnd neskôr portálom preskakuje aj Bushido a prenasleduje zradcu.

„Vstávajú banda hnilá!“ kričeli na spiacich druhov Krakonoš, kope a búcha do omámených postáv. „Rýchlo, ten zradca, ktorého sme zachránili vás uspal a utiekol do tamtoho portálu, už ho prenasleduje Bushido! Rýchlo za ním!“ Omámená skupina sa pomaly pozviechala a po chvíli už triela do portálu. Záblesk svetla a zrazu tma. Takto ich víta druhá strana portálu, ktorý sa po chvíli vytratí.

„Akási jaskyňa!“ tíško šepoce Žaneta a obzerá sa navôkol. Tmu potláča iba žiariaca palica čarodeja a svietiaci hlava bojovníka Baróna ktorá v tme vyzerá tajomne ba až strašidelne. „Rýchlo, započul som nejaký boj v tej chodbe!“ poháňa ich čarodej a bežia spolu jaskynnou chodbou. Po chvíli vbiehajú do širšej chodby a mŕdajú dve postranné chodbičky. Pred nimi kdesi v diaľke je badať denné svetlo. „Ústie tunela! Tam musí byť východ z jaskyne! Rýchlo!“ povzbudzuje ich čarodej. Počas behu si všimnú že pred východom z jaskyne na zemi zápasia dve postavy. V jednej z nich okamžite spoznávajú Bushida a druhá postava je pravdepodobne utekajúci muž. Ako sa behom približujú tajomný rýchlo pozdvihuje ruku a z nej vyletí kamsi pred nich ohnivá guľa. Tá pri výbuchu preláme podporné stĺpy a strop jaskyne sa s mohutným rachotom zrúti a zahradí tak východ z jaskyne.

„Do šlaka!“ ušľaví si ako prvý Marduk. „Nedostaneme sa k Bushidovi a nebudeme mu môcť pomôcť!“ doplní čarodej a obzerá sa naokolo do hustého prachu. „Musíme preskúmať obe bočné chodby“ navrhuje kašľajúc Žaneta ktorej prach evidentne neprospieva. Ticho a hustý prach o chvíľku ustúpi pred suchotavým krokom družiny vydávajúcej sa na prieskum svojho nového väzenia. „Ďalší zával!“ hlási o chvíľku na to rozmrzelo Marduk. Jeho mohutné prachové fúzy zlepené od rumu a prachu pripomínajú ciferník hodín. „Za desať minút pol deviatej...“ ešte kôzovu tvár bystré oko čarodeja Krakonoša a uchechtnie sa tíško popod tuniku. „Musíme sa vydať druhou chodbou!“ navrhne Barón rezko. Svietiaci hlava mozgového atléta sa vydá naznačeným smerom ako prvá. Za Barónom sa sunú všetci ostatní a vchádzajú na prieskum do druhej chodby. Po čase sa chodba zužuje a schodmi pokračuje kamsi nadol. Avšak celá sa norí do vody. „Zatopená chodba! Chodba je zatopená!“ huláka Barón rozčarován svojím zistením. „No neééé...“ doplní ironicky čarodej a začína uvažovať o čom svedčí jeho zvrátené čelo. Žaneta, ktorá medzitým kandiduje na Oskara za stvárnenie hrôzy zo zatopenej chodby sa trasie v obľale. Dokonca aj „hodinár“ Marduk poupravil čas na svojom ciferníku a jeho zježené fúzy teraz ukazujú štvrtinu na desať. Napriek tomu sa pokúša otrasenú Žanetu upokojiť. Hlboký pokojný hlas opitého klerika naozaj zaberá. Krakonoš napokon preruší beznádejné východisko smelým plánom. „Možno je chodba zatopená iba kúsok!“ zvolá optimisticky. Barón sa po tých slovách usmieva. Svitla nádej. „A preto sa niekto z nás pokúsi preplávať kus cesty zatopeným tunelom.“ Barón sa stále usmieva. „A keďže by to mal byť niekto mocný navrhujem aby šiel Barón“ dokončí čarodej. Barón sa ešte minútu usmieva. Ako náhle sa však začne upierať nedočkavé pohľady a on pochopí svoju úlohu úsmev mu zo svietiacej tváre zmizne.

O pár minút sa Barón norí do studenej vody zbavený zbroje a ťažkých predmetov, vybavený iba jednou dýkou a svojou svietiacou hlavou. Voda je čistá a priehľadná. Evidentne je táto chodba zaplavená dlhé roky. Barón sa nadýchne a ponorí pod hladinu. Pláva zatopeným schodiskom nadol stále hlbšie a hlbšie. Tmu rozráža jeho svietiaci hlava a vodu mohutné paže. Po minúte dosiahne nadol schodov a chodba vedie rovno. Napriek tomu, že mu dochádza vzduch rozhodne sa pokračovať v prieskume. Pustí sa chodbou rovno a pláva do mu sily stačia. Už sa mu začínajú tvoriť kruhy pred očami a pľúca bubnujú na poplach a rozhodne sa vráti. V tom si všimne, že chodba začne o malý kúsok stúpať a zbadá sa mu, že zazrel schody. Napne všetky svaly a pokúsi sa dostať na povrch. V tejto chvíli pľúca hlásia mozgu stav kyslíku 0% a bežne nastáva topenie, no fikaný Barón sa rozhodol mozog ignorovať. Po ďalšej pol minúte sa vynára na druhej strane a ticho prehučí jeho mohutný nádych. Ešte pár minút lapá po dychu a nohy sa mu trasú no napokon si zablahoželal že sa mu to podarilo. Je kdesi v tmavej chodbe ktorá sa rozširuje do jaskyne. „Ako sa dostanem naspäť?“ napadlo ho zrazu.

Na druhej strane čakajúca skupinka ľudí napokon priznáva, že Barón sa mohol utopiť a po štvrt hodine sa pokúsia nájsť jeho telo, prípadne sa pokúsia preplávať sami. U dvoch členov je to jednoduché. Marduk a Krakonoš pomocou mocných schopností vedú svoje dýchanie prispôbiť dýchaniu pod vodou, no Žaneta, ktorá si musí vystáť s dychom nadšená nie je. Po chvíli dohadovania sa teda pokúsia chodbu prejsť po dne. Marduk nesúce svoje ťažké brnenie i brnenie Baróna kráča bezpečne po dne. Žaneta sa rýchlo snaží chodbu preplávať no jej malé pľúca nedokážu nájsť toľko vzduchu na cestu. Pred koncom chodby sa jej to stane takmer osudné. Začína sa topiť a upadá do bezvedomia. Ostatní ju rýchlo vyťahujú na breh a okamžitý zásah klerika jej zachováva život. „Tak a sme niekde v jaskyni, ktorá vyzerá, že na tomto mieste končí a my tu zostaneme navždy“ konštatuje Krakonoš. Druhovia ani nedýchajú.

Rozbehnú sa teda po celej jaskyni a hľadajú nejaké vodítko ako sa zo šlamastiky dostať. Po chvíli objavia, že jedna časť jaskyne bola kedysi zamurovaná a tam sa drsná prírodná jaskyňa mení na stenu postavenú z akýchsi tvárnic. Žaneta preskúma stenu a zistí, že jedna z tvárnic nie je prichytená maltou a dá sa na ňu zatlačiť a pohnúť s ňou. O malú chvíľu chýba v stene jedna tvárnica a Žaneta nazerá cez vzniknutý otvor dovnútra. Vo vnútri to vypadá na väzenie. Na provízornom ležadle leží akýsi zviazaný ělovek. Pretiahne sa teda šikovne dovnútra a potom ako Barón a Marduk zistia na svojich ramenách, že ostatné tvárnice hrubej steny sú pevne zlepené maltou pretiahnu sa všetci dovnútra taktiež.

Vystrašeného muža uvoľnenia z pút no sú však prezieraví. Muž im vysvetlí, že bol zajatý akýmisi veľkými tvormi a väznia ho tu udní. Tiež sa dozvedia, že ďalšia jeho návšteva vo väzení bude približne za hodinu. Druhovia si ihneť zostavia plán a dohodnú sa, že prepadnú väzenského dozorcú keď príde na kontrolu. Do toho času sa dajú dokopy s väzňom a zistia že sa jedná o nejakého Arnolda, ktorý sa dá ihneť do druhej debaty s Krakonošom.

- „Evidentne študujete tiež silu mocných arkánnych umení“ podotkne Arnold Krakonošovi.

- „Zaiste, arkánná sila nepozná hraníc a iba hlboké pochopenie podstaty nám umožní čerpať jej silu.“ odpovedá Krakonoš.

- „S tým si dovolím súhlasiť vážený kolega. Prapodstata vedenia totiž nespočíva v chybách, avšak múdrosti a vedomosti daných štúdiom a učením.“

Ich intenzívny rozhovor sa končí asi po hodine, kedy sa vonku na chodbe naozaj ozvú kroky. Pripravená družina ihneť zaútočí a zistia, že dozorcú je nejaký dvojhlavý obor. Pomerne ťažko ho zdolajú a Krakonoš im osvetlí, že sa jedná o etinov. Osvoja si jeho zväzok kľúčov a chodbou pokračujú ďalej na sever. Arnold sa nejakým automaticky pridáva k družine neustále debatujúci s Krakonošom. Chodba končí dverami ktoré ukoristenými kľúčmi otvorila. Vo vnútri narazia na zbežne zariadenú miestnosť, no ich zrak upúta truhlica na zemi. Žaneta sa k nej vrhne, zvedavá do skrýva vo vnútri. Aké je však jej prekvapenie keď truhlica v poslednej chvíli vyskočí, a cvakne po nej svojím vekom. Zaskočená Žaneta zajačí a bráni sa. Zúrivá truhlica, ktorej po bokoch vidno malé ruky sa však zúriivo vrhá na svoju obeť. Zápas napokon ukončí Barón svojím mečom „uspávať truhlic“. Ranená Žaneta ešte neveriacky krúti hlavou. „Mimik“ podotkne Krakonoš. ěítal som kdesi že neraz svoje neopatrné obete zabije. Od pravej truhlice je skoro na nerozoznanie. Marduk vylieči zranenia Žanety a ďalej sa pokúsia postupovať opatrnejšie.

Ďarodeji i klerik zošlú na Žanetu silné kúzla a tá sa stane dočasne neviditeľnou. Jej prieskum

Odhalí za blízky roh dvojicu stráží pri výahu. Naplánovaný útok nemá nádej na neúspech. Zaskočené stráže umierajú skoro okamžite. Jediný problém ktorý musia po chvíli riešiť sú rozbité ozubené kolieska dvíhača, či výahu a pozorujú iba vysokú tmavú šachtu nad svojimi hlavami.